

Restaurationsbranchen input til TMU møde den 23. april

Mødepunkt. 11 og 12

DRC har følgende bemærkninger i forhold til mødepunkt. 11.

Skærpede vilkår om nedpakning af udemøbler.

Det ser vi som branche ingen problemer i – langt de fleste restauratører, har efter DRC's vurdering, møbler der kan stables, så de ikke fylder mere end højst nødvendigt og ej heller inviterer til uretmæssig brug efter forretningen er lukket. Man kunne måske opstille nogle retningslinjer for, hvordan møblementet skulle være fastlåst med wire eller andet. Dette også for at imødegå den problemstilling der kan opstå ved uretmæssig brug af møblementet efter lukketid, hvor vi i DRC ikke mener at en restauratør, der har fastgjort sit møblement i henhold til retningslinjer, skal kunne blive ramt af sanktioner.

Skærpet praksis ved overtrædelse af vilkår.

I DRC mener vi man også forsat bør prioritere den gode dialog med branchen – udfordringer i forbindelse med udeservering antager vi er et problem hos et absolut fåtal af restauratørerne, som ikke bør være rammesættende for hvordan man håndterer en hel branche.

De øvrige skærpselser som der ligger op til vil at sammen bero på, hvordan, hvor hurtigt og i hvilke sager de tænkes implementeret, da flere af dem er voldsomt indgribende og potentielt ødelæggende for en forretning. Branchen er dog enig i, at der bør skrives markant ind overfor forretninger der gentagne gange viser, at de ikke forstår at overholde reglerne. Det er dog samtidig DRC's opfattelse, at den nuværende lovgivning rummer gode muligheder for at skride ind overfor de forretninger, der ikke overholder reglerne. DRC's anbefaling er derfor, at man styrker de kommunale kontrolforanstaltninger så omfanget af problemer med udeservering konstateres, dokumenteres og sanktioneres – herefter giver det efter DRC's opfattelse bedre mening, at man på et oplyst grundlag vurderer om der er tilstrækkelig effekt i de sanktionsmuligheder der er i dag. Uanset om man foretager skærpselser eller ej, så ligger der vel forsat en opgave i af kontrollere at reglerne overholdes, med mindre det ligger som en overvejelse i TMU at så omfattende skærpselser vil have en præventiv effekt?

De oplyste klager 89 i 2016 og 80 i 2017 bør undersøges nærmere med henblik på at kortlægge hvorvidt disse har medført påbud eller bøder. DRC har ved tidligere gennemgang af mere end 800 borgerklager over nattelivet i 2017 konstateret ringe eller ingen substans i klagerne.

DRC har følgende bemærkninger i forhold til mødepunkt. 12.

Som det fremgår af vedhæftede Epinionundersøgelse (s. 18), så er det relativt få der oplyser at være generet af barer, natklubber, restauranter osv., det er metrobyggeri, trafik og gadefesten et absolut flertal af de adspurgte københavnere peger på som problematisk.

Det giver derfor ikke mening at pålægge restauratørerne at skulle etablere lydsluser og udarbejde støjrapporter, med mindre dette sker på baggrund af en konkret vurdering. Det vil efter DRC's vurdering være uden effekt og vil alene opfattes som en kollektiv afstraffelse af branchen, der pålægges en række unødige omkostninger og administration. Der ligger desuden som et implicit problem i forslaget, at der er fredningsklausuler i flere af de ejendomme, hvorfra der drives natforretning. Det vil sige at man risikerer at pålægge branchen at iværksætte ændringer, som ikke kan/må foretages. Stramningerne ses endvidere at ramme restauranter, hvor man som afslutning på en god middag overgår til cocktail med et naturligt forhøjet lydniveau til følge. Da dette er hyppigt forekommende – og efterspurgt af gæsterne – mener vi i DRC at den påtænkte regulering vil ramme et ganske stort antal forretninger i branchen – og igen helt uden grund.

Skal der bruges penge i branchen, ser vi i DRC langt hellere, at dette må gå til tiltag, der faktisk gør en forskel. Uagtet at detailhandlen med salg af drikkevarer ud af deres butikker er med til at drive festen i gaden, så har vi et eksempel på en restauratør, der for egen regning, betaler for et løbende renhold af Vestergade – dette for at imødekomme beboerne. Skal der nu bruges tid og penge på en række tiltag som ingen effekt har, så er det ikke sikkert, at der vil være incitament til at forsætte med denne type, og andre gode, initiativer. DRC anbefaler derfor, at man ikke vedtager disse stramninger overfor branchen, men i stedet indkalder branchen til en snak om, hvordan man i samspil med TMU kan iværksætte tiltag, der vil have en mærkbar effekt – for dette vil efter DRC's opfattelse kræve en kommunal deltagelse, som man ser det i bl.a. Amsterdam og Berlin.

I forhold til afspærring af fortove, så er det DRC's opfattelse at man hos politiet er godt tilfreds med at gæsterne holdes i en kø frem for at de spredes og sætter sig på trappeopgange, parkerede biler m.v. Det er derfor DRC's anbefaling, at man tager en snak med politiet omkring dette, da der gennem tiden har været mange og delte holdninger til dette spørgsmål, som politiet med deres ekspertise kan vurdere kvaliteten af.

Som et alternativ til lydsluser og støjrapporter kunne man overveje et forhøjet bødeniveau, hvis miljøkontrollen måtte konstatere, at restauratøren ikke overholder reglerne – det virker mere indlysende og vil efter DRC's vurdering kunne have en bedre effekt.

De oplyste 1000 klager bør ligeledes undersøges nærmere med henblik på at kortlægge hvorvidt disse har medført påbud eller bøder. DRC har ved tidligere gennemgang af mere end 800 borgerklager over nattelivet i 2017 konstateret ringe eller ingen substans i klagerne.

Generelt finder vi i DRC, at skærper først er relevant, når man har konstateret at de gældende sanktionsmuligheder er utilstrækkelige. Derudover skal der lyde en opfordring fra DRC om at der indledes et samarbejde om gener i nattelivet, ligesom DRC har det med beskæftigelses – og integrationsforvaltning på området for diskrimination og krænkende adfærd i nattelivet. Det ser vi at der kommer de bedste resultater ud af.